

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Serisori nefrancați nu se
primesc. — Manuscrisuri nu se
retrimet.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Domeser, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenca Hanas, Suc-
cursale de Roumanie: în Ham-
burg: Karoig & Leebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o coloană 6 or. și
50 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
seriă 10 or. senu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” ieșe în săptămânul di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colecteri.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
senu 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 54.

Brașov, Vineri, 8 (20) Martie

1896.

Opoziția și „partida poporală”.

Ori cât de învrăjbiți s'ar părē că sunt între sine corifeii diferitelor partide ungurești din parlament, ei totuși știu să se unescă și să lucreze în armonia cea mai deplină când e vorba de pielea lor.

Dovadă ni-au dat în privința acēsta și discușiunile din presă și parlament privitoare la cunoscutele abuzuri și volnicii sevrișite cu ocașiunea alegerei de deputat dietal dela Stomfa.

Scim, că volnicile sevrișite la acēstă alegere s'au îndreptat în contra celei mai urgente dintre actualele partide ale parlamentului unguresc, — în contra „partidei poporale”, care este un ghimpe atât de nesuferit în ochii șovinistilor de tōte nuanțele. Cu tōte acestea, când comisiunea verificătoare a dietei a adus cunoscuta sentință, prin care a declarat ca verificată alegerea dela Stomfa, toți, tōtă presa, tōte partidele opoziționale ale dietei au început să țipe ca din gura șerpelui contra acestei sancționări a abuzurilor și volnicilor electorale, declarându-o ca un atentat în contra constituției și a libertății cetățenilor.

Este adevărat, că contingentul cel mai mare al alegătorilor dela Stomfa l'au dat Slovaci. Dēr alegătorii slovaci nu ca Slovaci s'au dus la urnă, ci ca soldați înrolați sub stindardul unei partide unguresc.

De aci se esplică armonia conlucrării partidelor opoziționale.

Bine că nedreptatea s'a sevrișit în contra unui candidat cu program neagreat de opoziție, ca și de guvernamentală, dēr programul e totuși unguresc, sub umbra lui încă se ocrotesc „idea de stat maghiar”, ēr când sub stindardul unui asemenea program se înrolēză și fii ai unui popor nemaghiar, precum sunt Slovaci, pentru ce ore n'ar trebui

sē-și calce pe inimă și sē sară în apărarea ei toți adversarii „partidei poporale”, care a început să facă cuceriri atât de frumoase printre Slovaci?

Așa-și vor fi cugetat, de sigur, corifeii partidelor opoziționale, a căror voce, până aci atât de ascuțită față cu „partida poporală”, deodată a amuțit, pentru ca cu atât mai puternic sē și-o ridice în parlament în favorul ei.

Și în adevăr, hotărîrea, cu care membrii opoziției de tōte nuanțele și-au ridicat glasul în parlament pentru apărarea „partidei poporale” față cu cele petrecute la Stomfa, îți fac impresia, că în fața intereselor comune, — cari în acest cas nu pot fi altele, decât interesele „ideei de stat maghiar”, ce este inscrișă și ea în programul „partidei poporale”, deși cu litere cevași mai diferite de-ale celorlalte partide unguresc — Ungurii știu sē-și stăpânescă patimele și sē lucreze în armonia.

„Noi”, dīse Ugron, „vrem sē facem, ca în străinătate sē înceteze acușatiunea, că în Ungaria nu toți cetățenii pot sē-și exercieze de-o potrivă drepturile lor. Și étă, din cauza arbitriului, a abuzului și a slugărniceii cătorva omeni suntem espuși de-a fi prezentați înaintea lumii întregi ca nisce omeni duri, fără suflet, ca nisce barbari! Căci agitatorii naționalităților vor interpreta aceste abuzuri în sensul, că ele s'au sevrișit, nu în contra cetățenilor Ungariei, ci în contra Slovacilor, cari au fost espuși timp de 36 ore gerului, frigului, fără mâncare, fără foc!”

Cu alte cuvinte, Ugron se teme, că alegătorii dela Stomfa vor fi prezentați înaintea străinătății ca Slovaci, pe când el îi privește numai ca simpli cetățeni ai Ungariei, cari merită sē fi luați în apărare numai întru cât s'au prezentat la urnă

sub stindard unguresc. Mersul acesta de idei a fost aprobat, veți bine, de tōtă tabēra șovinistilor opoziționali, căci cum s'ar și putē ore, ca ei sē nu se bucure, când au de-a face cu nisce alegători nemaghiari înrolați sub flamură unguresc?

E ușor de înțeles dēr, pentru ce partidele opoziționale și-au călcat pe inimă și, mergēnd mână în mână, au luat în apărare plângerile „partidei poporale” în cestiunea dela Stomfa. Prin acēsta ele au dat cu o dovadă mai mult, că știu sē se abnege și sē lucreze mână în mână când e vorba de un interes al maghiarismului. Nu vor putē însă nici de cum sē-și acopere printr'o astfel de procedere acușatiunile amintite de Ugron, că „în Ungaria nu toți cetățenii pot sē-și exercieze de-o potrivă drepturile lor”, căci aceste acușatiuni privesc raporturile dintre rassa domnitōre și popōrele nemaghiare ale patriei și nu se pot șterge prin luarea în apărare a desertorilor de sub flamure streine de neamul lor.

CRONICA POLITICA.

— 7 (19) Martie.

O scoire sensațională comunică „Pol. Ert.”, care mai ales în cercurile guvernamentale din Budapesta a făcut o rea impresiune. E vorba, că ministrul de honveți Br. Geza Fejervary va fi pensionat îndată după serbările milenare. Locul lui îl va ocupa generalul Zsoldos, referentul maghiar al ministeriului comun de război, sēu locot. mareșal Pokoy. În cercurile bine informate se vorbește, că cei doi ofițeri de rang înalt au primit îndrumări dela locurile mai înalte, ca sē studieze dreptul public ungar. — Scirea acēsta o comunică și „Magyarorszag” dela 18 Martie.

Diarele germane publică fără excepție articole despre scopul și rezultatele misiunii contelui Goluchowski la Berlin. Mai

important e un articol oficios al „Gazete de Colonia”, în care se spune, că în convorbirile ministrului de externe austriac cu conducătorii politicii germane, s'au discutat tōte cestiunile la ordinea zilei, și că asupra tuturor s'a ajuns la deplină înțelegere. Nu s'a luat anume hotărîri, pentru-că nu era nevoie, dēr, ca și până acum, cooperarea în tōte cestiunile pendinte e garantată. Cadrul în care s'a mișcat schimbul de vederi, e natural, oă a trebuit sē fiă vorba și de relașiunile cu Italia, Anglia și Rusia. Deosebită importanță pun diarele germane pe escelenta primire făcută contelui Goluchowski de împēratul Wilhelm. După prânțul dela ambasada austro-ungară, împēratul Wilhelm a stat de vorbă cu contele Goluchowski o oră întregă și convorbirea a fost oă se pōte de veselă. Impresiunea generală e, că legătura dintre Austria și Germania s'a întărit și mai mult și că interesele triplei alianțe cāștigă din călătoria contelui Goluchowski la Berlin.

Soirile din urmă sosite din Serbia spun, că fostul regent Ristić s'a împăcat cu regele Alesandru. Imprejurarea acēsta neliniștesce fōrte mult pe partida progresivă, dēr mai ales pe cabinetul Novaković. Ori cât și-a dat silințele, cabinetul-Novaković n'a fost în stare sē cāștige încrederea Rusiei; la acēsta se mai adauge și imprejurarea superătoră pentru cabinet, oă influența mai nouă a lui Ristić a făcut, ca regele sē se străineze de guvernul sēu. În urma acēsta se crede, că îndată-ce regele se va reîntōrce din Niș la Belgrad, guvernul își va da dimisia, ēr noul cabinet se va constitui deja înainte de serbătorile Pasoilor.

„Pace sē fiă”.

Sub titlul acesta „Magyar Hirlap” dela 18 Martie publică o telegramă din Bucuresci, care ilustrēză programul companiei Slavici-Brote pentru „apropiata solușiune a cestiunii naționale”. Telegrama e de următorul cuprins:

Bucuresci, 17 Martie. În foile și cercurile de aici se susține, că ministrul-pre-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Doctorul Nicolai Zubcu-Codreanu.

Reproducem acest capitol din interesanta scriere în exil, de d-l Z. C. Arbore.

La Geneva găsi mult de lucru. În anii 1875—76 activitatea partidului nihilist în Rusia luase deja un mare avēnt, îmbrățișând cu organizașiunea sa federalistă pe grupuri aprōpe întregă Rusia.

Acțiunea membrilor partidului pe acēstă vreme în întregimea sa se concentra asupra propagandei prin scris și grai. Nihilistii propagau atât în mijlocul societății culte, cât și în mijlocul poporului de prin sate, fabrici și uzine, idei contrarii regimului absolutist, contrarii stării actuale politice și sociale a statului rusesc.

Guvernul absolutist din partea sa își desfășura întregă activitatea pentru a distruge acēstă organizașiune; areștirile cu satele și cu miile în curēnd făcūră sē se umple de areștanți tōte tezonțele imperului.

La acēstă prigonire a omenilor, cari propagau frăție și iubire, și nu se dau la nici un act de violență, revoluționarii nu răspundeau decât cu cuvinte de iubire și de resemnare față cu suferințele temniței, și față cu condamnările crude la ocnē și la exil în Siberia.

Martiologul partidului revoluționar din imperiul rus a inscriș deja pe paginile sale de doliu procesul grupului Dolgușin, a căruia crimă a fost, că ar fi propagat prin popor idei socialiste; apoi au venit rēnd pe rēnd procesele ferarului Marc Malinowsky, a studenților Diakonoff și Serakoff, condamnați la ocnē pentru-că ar fi distribuit nisce broșuri socialiste printre soldați; a lui Alexandru Osipoff, a fetei Butowsky, o copilă de 16 ani, condamnată la 4 ani de muncă silnică pentru-că a dat unui lucrător câte-va numere din diarul „Rabotnik”; a lui Donetsky, care a fost areștat la graniță tocmai pe când transporta broșura mea „Cătră revoluționarii Ruși” și a fost condamnat la șese ani de muncă silnică; a avocatului Șemanowsky, pentru-că a apărat pe socialiști etc. etc.

Cu tōte aceste condamnări crude, partidului revoluționar din imperiul Țarilor rămăsese neclintit în modul sēu de a lupta — adeoă, fără a recurge la comploturi, fără a conspira, fără a atenta la viața despotului, propaga iubire și frăție prin scris și grai în mijlocul maselor ignorante ale poporului de jos!

Grupul socialiștilor din Moscova la rēndul sēu organiza după aceeași metodă o vastă propagandă socialistă. Aprōpe toți membrii sēi: Prințul Sando Țițiani, un tiner din Caucas, ai căruia străbuni au fost Țari în Georgio, Sofia Bardina, Georgii Zdanovici, Ioan Djabadari, Mihail Cekoidzi, Lidina Finger, Barbara Alexandroff, Olga Liubatovici, Vera Liubatovici, Eugenia și Nadejda Subatin, Caminskaia și mai mulți alții în număr de 50—toți tineri cu carte, bine înzestrați de natură și plini de entuziasm pentru ideile socialiste — au plecat în popor atât prin fabricile din guvernământul Tula, cât și în mijlocul poporului din Ivanovo-Vasnesense și Moscova, propagând prin scris și prin grai ideile scumpe lor.

Ocupașiunile nouș ale lui Zdanovici și lindu-l acum sē rămână mereu la Moscova, grupul a hotărît de a însărcina cu granița dela Prut pe un alt om. Pentru a găsi un stare om grupul din Moscova s'a adresat oătră cei din Petersburg, și tovarășii lor din capitala Țarilor au recomandat pe doctorandul în medicină, studentul Academiei medico-hirurgicale, d-l Nicolai Petrovici Zubcu-Codreanu.

Nicolai Zubcu-Codreanu e o figură senină din mișcarea revoluționară a tinerimei nōstre Basarabene, de aceea mē opresc aci, ca sē fac cunoscut cetitorului pe acest înflăcărât patriot român, și om oinstit în întreg înțelesul cuvēntului.

Nicolai Zubcu-Codreanu s'a născut la 1850 în satul Nisporeni, județul Chișinău, în Basarabia. El a fost fiul lui Petru Codreanu, diacon la biserica din satul răzășeso Nisporeni. Afară de dēnsul părinții sēi mai aveau încă un fiu mai mare, și două sēu trei fete.

O grădină cu o vișōră, o sfōră de pământ și o casă proprie împreună cu ceea ce dedea biserica — étă întregul avut al

ședinte Sturdza a dat conducătorilor Români din Ardeal sfatul urgent, ca să se împacă cu guvernul maghiar, spre care scop, să renunțe la programul dela 1881 și să se mulțămescă cu reforma legii electorale. Sturdza e de convingerea, că, având în vedere situația esteriță, Ungaria și România au lipsă de-o apropiere mai strinsă.

Rudini despre situația Italiei.

În ședința dela 17 Martie a camerei și senatului italian, noul ministru-ședinte Rudini, a desfășurat planurile și intențiunile guvernului în cestiunea africană.

Cea mai supremă preocupare a noastră — dize Rudini — trebuie să se îndrepteze asupra armatei din Africa, pe care cu tristete, dăr plin de speranțe și încredere o salutăm. Evenimentele asupra cărora parlamentul e chemat a judeca, au adus cu sine, ca să mergă pe câmpul de război, fără nici o pregătire, fiit și frații noștri. În astfel de împrejurări armata ori cărei națiunii ar fi suferit învingere. În jertfa eroilor și a curajoșilor, cu care au scris în istoria armatei italiene o nouă pagină ne pune erăși în picioare. Memoria soldaților căzuți în războiul african ne va fi de exemplu, cum se apărăm onora și interesele patriei. Dacă s'au întâmplat greșeli în conducerea supremă, acestea se vor cerceta și pedepsi. Națiunea însă datorește recunoștință armatei italiene, care și-a versat sângele în apărarea drapelului.

D-vostre cunosceti împrejurările grele între care actualul guvern a luat conducerea afacerilor: adecă catastrofa din Africa și mișcările din Italia. Avem însă datoria să ne gândim la viitor. Greutatea situațiunei zace în demersurile, pe care le-a dat guvernul căduț după lupta din 1 Martie. În 8 Martie i s'a dat lui Baldissera ordin, să începă tratări de pace pe lângă cele mai bune condițiuni. Ordinul acesta adevăresce, că guvernul trecut a simțit așa de mult urgența încheierii păcii, încât a luat răspunderea deplină, fără de a mai aștepta formarea noului cabinet.

Rudini declară apoi, că tractările de pace începute de antecesorul său, le va conduce cu tact și conștient și mai ales cu firma hotărâre de a respinge ori-ce propunere, care n'ar fi compatibilă cu demnitățile Italiei. El apoi continuă:

Cred, că este cu mult mai bine a crea în Africa astfel de stări, cari să corespundă de fapt intereselor noastre, decât a încheia învoielii favorabile numai la apariție. Deocamdată vom continua războiul și ori-ce s'ar întempla, noi nu vom întrerupe războiul până când nu vom fi creat stări, cari să ne facă posibil de a ține pe deplin seamă de interesele coloniei și de sentimentele națiunei italiene.

Asigurez camera, că ori cari ar fi succesele armelor noastre, și ori cum s'ar transforma situația politică, noul guvern nu va nisui nici-o dată la ocuparea provinciei Tigre.

În fine apelază la virtuțile poporului italian, și la puterile lui. Numai cu idei mari — dize — putem merge înainte în război și numai cu ajutorul lui Dumnezeu și cu virtuțile noastre putem ajunge la glorie.

SCIRILE ȚILEI.

— 7 (19) Martie.

Iubileul societății „România Jună” din Viena se va serba în zilele de 8—10 Aprilie. Numeroși foști membri din Transilvania, Ungaria și mai ales din România, vor merge cu această ocaziune la Viena, spre a serba împreună cu tinerimea română de acolo aniversarea înființării de 25 ani a societății „România Jună”. După cum se știe din Viena, au anunțat participarea lor la serbările jubileului și numeroșe dame și domnișore din ținuturile locuite de Români.

— 0 —

Un mare împrumut. Guvernul român a contractat la Berlin — cum spune „Epoca” — un împrumut de 50 milioane, sub condițiune. Condițiunea este, ca budgetul, mai întâiu să se voteze, și decât consortul de bancheri îl va găsi bine echilibrat, atunci va da cele 50 milioane. Până atunci, guvernul având nevoie de bani, a făcut un împrumut provisoriu de 10 milioane la o casă de bancă din București, care e comandată din străinătate. Această datorie de 10 milioane trebuie plătită la 15 Aprilie. Guvernul speră, că budgetul va fi votat cât mai curând și că va obține apoi îndată realizarea împrumutului, spre a și pute achita datoria de 10 milioane.

— 0 —

Studentii antisemiți din Viena. O telegramă din Viena, cu data de 17 Martie aduce știrea, că conducătorii studenților universitari antisemiți au mers la rectorul Menger, căruia i-au declarat, că de fapt s'a adus hotărârea despre incapacitatea studenților jidani de a da satisfacțiune cu arme. La întrebarea, că fost'a de față, când au luat această deciziune, și președintele societății, studenții au refuzat a da răspuns. În urma acestei purtări, rectorul li-a făcut Ba chiar la cazul, când Negus ni-ar oferi această provincie, noi am refusa acest ofertă ca pe unul, care se opune intereselor noastre, fiind-că acela, care vede în posesdarea provinciei Tigre coróna gloriei și a bogăției, nu cunoscе însemnătatea Ethiopiei. Ethiopia mai curând său mai târziu ni-ar mistui totă puterea, fără de-a trage vre-un folos din ea.

Guvernul se va nisui în primul loc, de a restabili libertatea publică și a apără contra ori căruia atac instituțiunile monarchice.

În politica estera guvernul va continua direcția, care asigură Italiei amici și aliați, și cărora ea va rămâne fidelă.

observarea, că prin această numai își spo-

reso greșelile, deore-ce acum refuză chiar și supunerea. Studentii antisemiți se tem, că vor fi eschiși dela universitate.

— 0 —

Demonstrația anti-maghiară în Agram. În Agram s'a întâmplat de nou o demonstrația anti-maghiară. Poporațiunea orașului a primit cu mari ovațiuni pe cei doi fii ai deputatului Frank, cari au eșit din închisóra la care au fost condamnați în urma turburărilor din tômnă trecută, când cu „vătămarea” stégului unguresc. La gară îi aștepta o imensă mulțime de popor acclamându-i cu puternice „jivio”. Mulți din cei de față îmbrățișau și sărutau pe cei doi frați Frank, și mulțimea nu s'a împrăsciat, decât în urma întervenirii tatălui celor doi studenți sərbătoriți.

— 0 —

Brașovul în secolul al 17-lea. Administratorii comitatului nostru au îngrijit, prin așa dize „comisiune de esposițiune”, ca să fii reprezentat și Brașovul cu ceva la esposiția „milenară”. În acest scop s'a lucrat un tablou, care reprezintă Brașovul și întăriturile lui în secolul al 17-lea. Acest tablou, la hotărârea comisiei de esposițiă, s'a espus până în 31 Martie, în atelierul d-lui Fr. Hermann, care a lucrat tabloul, putându-l vedé ori cine pe lângă o taxă de 10 cr. În același loc mai sunt espuse următoarele tablouri destinate tot pentru esposiția din Budapesta: „Întăritura bisericeii din Herman”, „Citadela din Risnov” și trei schițe ale bisericeii catedrale ev. luth. din Brașov.

— 0 —

Mileniul și funcționarii. Diarul „Hrvat-ski Branik” aduce știrea, că amplexii și servitorii Nemaghiari dela calea ferată din Mitrovița, se fi căpătat o ordinațiune dela guvern, prin care li-se demandă, ca până la serbările mileniului să și maghiariseze cu toții numele, căci la cas contrar vor fi destituiți din postul lor. Se dize, că mulți au și răspuns, că mai bucurosi vor abdice de postul lor, decât să și părăsescă numele strămoșesc. — Dacă regimul maghiar cutăză a pași cu astfel de încercări de maghiarizare în Croatia, care își are autonomia sa, atunci ce să dicem noi, celelalte naționalități din Ungaria?

— 0 —

Statul, școlile și mileniul. Ieri am adus știrea, că din incidentul mileniului guvernul cere un credit de 198,000 fl. pentru înființarea a 400 de școlé populare unguresci, mai ales în ținuturile locuite de naționalități. „Alkotmány”, organul partideii populare însă nu e mulțumită cu „jertfa” ce o aduce statul pe această cale pentru causa maghiarizării, și ca să nu apară, că s'a încuibat și în colónele ei sovinișmul și netoleranța cultivată de celelalte foii „patriotice” — se mulțumesc a dize, că pe când statul și guvernul risipesc cu milioanele pentru scopuri ce cele urmărite de „nebunul” Pulszky, pe atunci pentru sərb-

mana cultură patriotică se cere numai 198,000.

— 0 —

Partida populară contra mileniului. În timpul din urmă s'a împărțit de cătră guvernul unguresc provocări cătră preoțime, ca această să indemn pe popor a lua parte la serbările milenare. O astfel de provocare a primit și preotul catolic Bagáry Jozsef din Mártonhely; el însă a retrimis'o fișpanului, dela care o căpătase, cu următoarea observare forțe nimerită: „Subscrisul își iubesc cu mult mai tare poporul maghiar, decât să se facă uneltă și să ducă poporul acolo, unde nu pôte învăța nimic bun, decât corupțiune greșită”. La o astfel de acțiune coruptore de popor, un preot, care își iubesc patria și credințiosii, nu pôte să conlaure; eu cel puțin nu! — Foile „patriotice” turbă și scuișă foc contra acestui brav preot.

— 0 —

Delegațiunile. Foile din Budapesta aduc știrea, că ministrul Bánffy va călători săptămâna această la Viena, unde se va stabili timpul întruniri delegațiunilor.

— 0 —

Școlé confesionale în Germania. În presa din Germania s'a început a mișcare îmbucurătoare pentru urgitarea aducerii unei legi, în virtutea căreia să se înființeze școlé confesionale catolice și protestante. Mai ales diarul „Kreuzzeitung” este, care se însufleșesc forțe mult de această idee.

— 0 —

3 Pentru orășeni, funcționari, etc. cari au ocupațiuni sedentare sunt prafurile Seidlitz ale lui Moll cel mai bun remediu prin efectul lor la regularea misturei. O cutie 1 fl. se pôte căpăta dîlnc prin poște de cătră farmaceutul A. Moll liferantul curții din Viena. Tuchlauben 9. În farmaciile din provincă să se cêră preparatul lui Moll provăduț cu marcă și subscriere.

Șicanări obraznice.

Comitatul Sătmar, Martie 1896.

Stim. d-le Redactor! Cetesc prin foile române și străine aprópe în fiș-care ȓi, că s'a decretat mórtea când a uneia, când a alteia dintre școléle noastre confesionale pe cuvânt, că „nu coréspondé legilor de instrucțiune”. Motivul acesta este invocată prea de multe ori cu atâta obraznică și sfruntare a adevărului, încât trebuie în adevăr să te revoltezi.

Esempiu în privința această ne este și cazul petrecut cu școlă confesională română din Botizoșvarău, în comitatul Sătmarului. Comisiunea administrativă a acestui comitat a descoperit minunea, că școlă română gr. cat. din comuna Botizoșvarău „nu coréspondé nici într'o privință” legii școlare („semni tekintetben sem megfelelő”) și că 107 elevi din această comună rămân fără nici o instrucțiune. Pe basa acestei „constatări” comisiunea a făcut arătare la Consistorul nostru diecesan, ér acesta, prin ofi-

familiei. Bani rar erau în casă, numai tômnă când diaconul vindea în Chișineu vr'o două polobóce de vin, eșiau ceva parale; dăr decât paralele lipseau, cel puțin mălaiu și vin din propria via și din când în când câte o bucată de carne nu lipseau familiei.

Mama lui N. Codreanu a fost o femeie bună, care își jertfise viața pentru copii. Surorile lui tóte au murit.

Copilăria lui Codreanu a trecut în mijlocul familiei, precum trece copilăria ori căruia băiat din sat. Amicul meu, Codreanu, până la mórte păstrase cu sfințenie amintirile cele mai dulci din viața sa, în acești ani senini din copilărie. Serii întregi, dănsul își povestea mereu-mereu despre satul său natal Nisporeni, despre poporul nostru român din Basarabia, despre viața plugarului nevoiaș, despre starea economică de altă-dată a răzășilor, precum și despre ruina lor și miseria din timpurile de acum.

O ură puternică ferbea în sufletul lui Codreanu în contra dușmanilor poporului român din Basarabia. Din nascere aparținind

clasei duhovnicesci, N. Codreanu disprețuia popimea; și cauza acestui dispreț adéno au fost călugării-greci, cari administrau pe timpul copilăriei sale moștile închinete sf. Mormânt, dintre cari moșii unele își au hotarele lângă Nisporeni. După călugării-greci, cari sugau sângele țeranilor români din Nisporeni, mai erau și alți explotatori și mai sêlbatic: Rușii. Unul din acești venetici a isprăvit prin a aduce la sapă de lemn pe Răzași din Nisporeni, și adă moșiórele răzășești aparțin unui óre-care Seleanicoff.

La vârsta de 10 ani Niculai Zubu-Codreanu intră în clasa întâia la seminarul din Chișineu, ca estern. Părintele diacon închiria pentru fiul său o odăită la mahala, plătind în natură pentru întretinerea lui ceva mălaiu, sare, slănică etc. Locuința era posibilă pe vremea când proprietarul caselor nu incepea a se da la băutură; dăr când începea cheful, care dura săptămâni întregi, proviziunile aduse pentru ierna întregă treceau în deposit la cárotumă și bietul băiat era silit să postésoacă. Pentru a nu muri de tóme nenorocitul elev seminarial se vedea silit să recurgă la mila ve-

cinilor, cari îi dau câte o bucată de pâne. Pe timpul vacanțelor băiatul se întorcea acasă, unde ajuta tatălui său la munca câmpului.

Tatăl doctorului Codreanu, aparținea încă acelei generații vigurose de diaconi români, care acum încetul cu încetul dispare. Diaconul Petre Codreanu, după spușele fiului său, a fost un Român cu minte sănătósă, care se deosebea de enoriașii săi țerani numai și numai prin faptul, că cunoscea psaltirea. Traiul său, portul și obiceiurile sale, erau aceleași pe cari le are țerantul român, și de aceea interesele țerănimei erau interesele sale proprii.

Greu a dus-o Niculai Codreanu în seminar; amară îi părea învățatura scolastică a seminarului, amară era viața seminaristului și plină de lipsuri.

Dăr și în zidurile seminarului din Chișineu a pătruns sórele; căți-va profesori bătrâni au murit, și în locul lor au venit alții tineri. Sunetul palmelor, șueratul vergelilor, plănsurile și suspinele copiilor maltratați au încetat, tóte aceste metode pe-

dagogi e vechi ajungénd la archivă. Împreună cu această schimbare radicală în viața internă a seminarului, pe lângă retorică, poetică, omiletică și scolastică în seminar pătrunseră și lumenele unei științe mai vii. Alătura cu teologia seminaristii începură a oeti opere de critică literară ale lui Belinsky, operele economice ale lui Cernischewsky, istețul comentator al lui Stuart Mill; operele lui Herbert Spencer, etc. Și printre tinerii, cari ceteau, era și Niculai Zubu Codreanu.

Mult regretatul meu amic adese-ori își repets, că datorește dezvoltarea sa intelectuală mai ales unuia din profesorii dela seminarul din Chișineu: numele aceluia profesor l-am uitat. La Chișineu acel profesor se bucura de o reputațiune mare, mai cu sēmă îl iubea poporațiunea de jos română, și elevii săi. O mórte prematură l-a răpit din sinul tinereții, care forțe mult a învățat dela dănsul.

(Va urma.)

ciul protopopesc, a provocat senatul școlar să se justifice.

Răspunsul, ce l'a dat la acesta senatul școlar e foarte interesant. S'a convocat adunarea bisericăscă și în procesul verbal al acestei adunări, ținute la 22 Septembrie 1895, s'a dat mai întâiu de toate expresiune mirării și indignării, că comisiunea administrativă a comitatului Sătmărulea poate să vină cu astfel de acușări luate din vânt, căci inspectorul școlar r. nu s'a vădit nici de 20 de ani în această comună și prin urmare nici nu se poate închipui, cum și pe ce cale o comisiune administrativă a putut ajunge la o asemenea acușare ridiculă.

În răspunsul dat Consistorului s'a constatat, că în comuna aceasta se află 90 elevi și pe-atâtea eleve române. Pentru băieții s'a cumpărat la anul 1873 un edificiu cu 1030 fl. tot la porunca și învoirea autorităților civile, care edificiu s'a prefăcut în școală și s'a provădit cu toate câte numai li-s'au poruncit. Este o școală, cât se poate de bună, frumoasă, corăspundătoare tuturor prescrierilor școlare și igienice, având trei despărțăminte: o sală spațioasă, bine luminată și sănătoasă pentru școală și două odăi pentru învățator.

Pentru fetele s'a instituit în 1892 învățator în localitate deosebită, așa că nici cea mai mică observare nu se poate face nici în privința acesteia.

La esamenele din anul trecut, presedate de protopopul tractului și directorul școlilor române, au depus esamenul 62 băieți și 45 fetele cu cel mai bun succes. Școlile sunt frecventate în această comună și încă regulat de peste 70 băieți și 50 fetele.

Ca să se înțelăgă mai bine această voui spune, că comuna aceasta numără 1568 suflete. Dintre aceștia peste 100 familii nu au nici o casă, nici măcar o palmă de pământ, ci trăesc ca servitorii, pădători de păduri etc. și muncitorii în toate ținuturile în brazda stăpânului, în depărtare dela școală de câte 1—4 ore. Aceste familii dau numărul acelor băieți și fetele, cari nu se împărtășesc în instrucțiune.

Dér pe lângă toate astea, nu există în comitatul Sătmărulea o singură comună maghiară, unde numărul elevilor, cari cercetază școala, să fiă reprezentat în procente mai favorabile; nu există școală maghiară în acest comitat, care să fiă mai regulată și mai în bună ordine în toate privințele, ca școala română din Botizovșvaru.

Etă cum știu stăpânitorii noștri să se șioaneze și persecute! Când își pun de gând să toce o școală românească, ei nu mai consideră nimic, recurg la minciunile cele mai teribile și fac din negru alb și din alb negru.

Nu e deci nici o mirare, decât auzim în fiă-care ți, că cutare inspector școlar a decretat perirea cutăror și cutăror școle românești, pe cuvânt, că nu „corăspunde legilor“. Înaintea lor nu vor corăspunde școlile noastre nici odată, pe cât timp sunt românești.

Un nume fără nume.

Espediția din Sudan.

De câteva zile firul telegrafic ne anunță, că Anglia a întreprins o expedițiune la Dongola. Ea are de scop supunerea Sudanului, cucerirea Chartum — Omdurmanului și degajarea Kassalei. Anglia vrea să recucerască pentru Egipt Sudanul, care e independent din anul 1885 și să aducă în același timp un ajutor Italianilor din Erytrea.

Pentru expediția aceasta se vor întrebuița 12 bataliune egiptene sub comanda a o sută de oficeri englesi.

Cu prilegiul acesta se reamintesc Angliei șorțea ce a suferit expediția lui Hicks-pașa, în ziua de 3 Noemvrie 1883, la Kașyil. Întregul corp de 15.000 de oameni a fost nimicit și au rămas în viață 150 de soldați. Baker pașa a avut o șorțe oeva mai bună, când a încercat să degajeze Chartumul, dér a fost bătut la 4 Februarie 1884 de Osman Digma; mai târziu a tre-

buit să renunțe la întraga expedițiă, deși raportase două succese trecătoare contra Mahdiștilor. Generalul Wolseley, învingătorul dela Tel-El-Kebir, a venit prea târziu spre a scăpa pe Gordon din furtărețta Chartum, pe care Mahdiștii au luat-o cu asalt și au incendiat-o.

O expedițiă, cum e cea, pe care și-o propun acum Englesii contra orașelor Chartum și Kassala, e una din întreprinderile militare celei mai grele. Depărtarea dela Wady-Halfa și Korosko, unde se află acum trupele englese-egiptene, e de 1000 kilometri. O parte a drumului, dela Korosko până la Abu-Hammed, 400 de kilometri, duce în mare parte prin deșertul Nubian, numit și Atmur b'la mâ (pustiu fără apă), în care se află o singură sursă de apă, Murād.

Dacă Nilul ar fi pretutindeni navigabil, serviciul de nutrire a corpului expediționar s'ar putea face cu ajutorul unei flote. Pe drumul dela Wady-Halfa la Berber Nilul nu este însă navigabil, pentru-că aici se află cataractul al treilea și al patrulea, cari nu pot fi întrebuițate decât vara, vre-o 15—20 de zile, când apa e foarte mare și chiar atunci numai cu luntre mici și cu mari pericole.

Anglia e bogată și poate întrebuița multe mijloce pentru expedițiă această; va putea ea însă, cu toate mijlocele ei, să învingă pe un dușman vitez și pe o natură rebelă? Pentru a străbate cei 1000 de kilometri, cari despart Wady-Halfa și Korosko de Chartum-Omdurman și Kassala, o armată organizată europenească, care trebuie să înainteze în cea mai mare parte pe jos, va avea trebuința de trei luni.

În fața acestora se născ întrebarea: întreprinde ore Anglia în serios expedițiă această?

Ajutorul ce ar voi să se dea prin această Italianilor din Kassala ar veni prea târziu. A cucerii apoi Sudanul cu 12.000 de soldați, din cari pôte jumătate ar ajunge pe scena operațiilor, la această nu se pôte gândi nimeni în mod serios în Anglia, care are experiența trecutului.

Dacă se anunță deci din Londra și Cairo trimiteră acestei expediții în Sudan, această se face pôte numai pentru ca vestea să ajungă în urechile Khalifului și să-l hotorască a-și retrage trupele înainte spre Kassala.

NECROLOG. Pătrunși de adencă durere vă înscințăm, cum-că mult iubita noastră mamă, socră, soră, bunică și cumnată, Dómna Zoe văduvă Ludovic Horstman născ. Ioanovic și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului astăzi la orele 1½ noaptea în etate de 70 ani, după lungi și grele suferințe, împărtășită fiind cu sfințele taine.

Rămășițele pămăntesci ale preasculptei și mult regretatei defuncte se vor ridica din casele: Iordan I. Munteanu, Șirul spitalului Nr. 11, și transporta la Feldióra, unde în 9 (21) l. o. 4 ore p. m. se vor înmormenta în cripta familiară din cimitierul bisericei gr. or. de acolo.

Brașov, 7 (19) Martie 1896.

Maria Iordan Munteanu născ. Horstman, ca fiică. Carolina G. Mureș, ca soră. George Mureș, ca cumnat. Iordan I. Munteanu, ca ginere. Zoe, Maria, Sofia, Iordănel și Elena, ca nepoți.

— Petru Ionescu (alias Munteanu) fost comerciant în Ploeshi, după o suferință îndelungată a încetat din viață astăzi, în etate de 51 de ani. Rămășițele pămăntesci ale defunctului se vor ridica Vineri în 8 (20) Martie la orele 3 d. a. din locuința sa, strada Ecaterinei Nr. 22, și se vor așeza spre eternă odihnă în cimitierul român dela biserica Sf. Nicolae din Prund.

Brașov, 6 (18) Martie 1896.

Maria V. Munteanu, cumnată. Maria F. Zaiç n. V. Munteanu, Paraschiva G. Sava n. V. Munteanu și Ecaterina V. Munteanu, ca nepote. Francisc Zaiç, Gyula Szava, Petre V. Munteanu, ca nepoți.

Fă-le țerina ușoră și memoria binecuvântată.

SCRIRI ULTIME.

București, 18 Martie. Ministerul de război a numit o comisiune dintre ofiterii superiori, cari să stabilească punctele, unde să se așeze bateriile spre frontiera Basarabiei.

București, 18 Martie. Astăzi se va ceti decretul de prelungire a sesiunii Corpurilor legiuitoare până la 20 Aprilie. Camerele vor lua vacanță dela 17 Martie până la 7 Aprilie.

București, 18 Martie. „Epoca“ comunică următoarele: Aseră s'au întrunit aproape 40 de deputați la N. Fleva. După o discuție animată s'a hotărît, ca toți amicii lui Fleva să fiă prezenți la ședința de Vineri a camerei, când densusul va propune un vot de blam în contra ministrului-președinte Sturdza personal, în cestiunea macedonenă.

Budapesta, 18 Martie. Secundanții baronului Samuel Josika și ai contelui Klebelsberg Zdenko și-au încheiat astăzi-seră tratările. Ei au hotărît *duelul cu sabia* în cele mai grele condițiuni. Din cauza acesta Samuel Josika, ministru pe lângă persoana Majestății Sale, va sosi adî în Budapesta. Șansele pentru Klebelsberg sunt aproape desperate, deore-ce el e în grad mare miop.

Roma, 18 Martie. O masă uriașă de popor a lăcut adî manifestațiunii dinaintea caselor deputaților amnestiați.

Roma, 18 Martie. Senatul a hotărît să trimită o adresă de mulțămintă *parlamentului român*, care și-a esprimat regretre față de Italia pentru înfrângerile suferite în Africa.

DIVERSE.

Care trăesc mai mult: bărbatul ori femeia? Statisticianii cei mari, cari până acum atâtea lucruri au calculat, acum vin și ne spun, că femeile trăesc o viață mai lungă decât bărbații. Fôia „Medical Record“ dă o statistică, în care arată, că dintre 1000 de copii de sex femeiesc în anul prim al etății mor 92-64 și tot dintre atâția copii de sex bărbătesc în același an mor 113-80; în anul al doilea și al patrulea al etății, copiii de sex fem. mor 31-88%, ér cei de sex barb. 35-18%; dela 5—10 ani mor mai multe femei și anume 4-28%, ér bărbații numai 3-56%. Întra anii 10—40 decese între bărbați și femei sunt cam aceleași, dela 40—60 de ani mor 3-37% femei și 6-43% bărbați; dela 60 de ani în sus decese éráși sunt egale, și numai la etate de 70 de ani, bărbații au ore care avantaju. Din cele arătate putem vedé, că femeile trăesc mai mult, decât bărbații.

„Abo“-șeul suprem al Abesinieii. Diaristul frances Ioan Richepin scrie în „Le Journal“ legenda Abesinieii într'un mod interesant, care este următoarea: Abo — ca și Christos — cât ce s'a născut în noptea Crăciunului la 12 ore, îndată a început a-se ruga cu mare evlavie. După aceea l'a botezat, și Abo atunci a lăsat pe mamă-sa, fără ca să-l fi nutrit, pentru-că era de părerea, că nutrindu-se el cu lapte, pe mamă-sa o fură. Abo s'a decis firm, că nu va lua dela nimeni nimic și pe nimeni nu va păgubi. Luând această decisiune Abo n'a mâncat nimic, ci trăia numai cu rașele sórelui, cu aer și cu rugăciune. El iubiau toate creaturile, așa, că chiar și animalele sélbatice încă ascultau de el. Un leopard îl purta calare prin lunea întregă. Abo nu purta vestminte și totuși ierna nu-i era frig, ér vara nu asuda, pentru-că chiar și anutimpurile încă îi erau prietnice bune. Abo făcea și minuni: vindeca morboși, învia pe cei morți, vorbea cu animalele, cu plantele, cu ángerii, ba chiar și cu Dum-

neșeu. Odată Dumneșeu a voit să pună pe Abo la probă, și demândă spiritelor rele, ca să-l ispităscă. Abo atunci le răspunde, că 7 ani s'a rugat în genunchii și 7 ani stând în cap. Atunoi Dumneșeu într'un vultur îi scoase lui Abo ochii, la care el răspunde lui D-șeu: „Eu cu ochii sufletului te ved tot-deuna, oh, D-șeu meu! Nimic nu va fi în stare să mă clătine în iubirea față de Tine“. Când Abo fu de 500 de ani, Dumneșeu îi dăse, că trebuie să móră. La acesta Abo răspunde: „Dómne, tu n'ai dreptul să mă judeci la mórte. Eu nici când n'am pofit bunul altuia, ba ohiar nici laptele mamei. Nu, eu n'am servit pentru mórte, pentru-că eu n'am pécăuit; judece-mé întreg universul“. Și-a pus Dumneșeu de matorii, ómeni, animale, ángerii, stele, plante și toate creaturile. „Da, dér și eu am murit prin fiul meu“, dăse Dumneșeu. — „Christos a luat asupra sa toate pécatele lumii și de aceea a trebuit să móră“, dăse Abo. — „Bine dăse Dumneșeu, dér aceia toți, cari te-au vădút când-va, cari cunosc pe cine-va, cari te recunosc pe tine, și toți aceia, cari au atins ou picioarele locului acela, pe unde a trecut umbra ta, și cari numai din depărtare au vădút fumul caselor, înaintea căroră tu te-ai rugat odinióră și urmașii tuturor acestor ómeni până la a 50-a generațiune să-i mântuiesc mórtea ta!“ — După acesta Abo, plecându-și capul, surișdând a murit.

Căile ferate din Europa. Germania e cea mai avută în căi ferate din întregă Europa. Estensiunea căilor ei ferate e de 42.000 kilom. Francia are 38.000, Anglia 33.000, Rusia 29.000, Austria 15.000, Italia 14.000, Ungaria 11.000, Belgia 6400, Elveția 35000, România 24.000 kilometri. Călătorii au fost în anul 1895 (număr aproximativ în milioane) în Anglia 864, în Germania 483, în Austria 85, în Italia 51, în Ungaria și Elveția 37, (deși în Elveția căile ferate numai a treia parte sunt ca în Ungaria.) Mai mulți călătorii au fost în Anglia, aci tot pe 100 de locuitori cade 2282 de călătorii, séu fiă-care locuitor a călătorit în anul 1895 de 22 de ori. În Belgia la 100 de locuitori se vin 1426, în Elveția la 100 se vin 1259, în Germania 978, în Francia 786, în România 726, în Austria 355, în Ungaria 214 (adecă fiă-care locuitor face 2 călătorii,) în Italia 171, în Rusia 33 de călătorii se vin pe 100 de locuitori.

Armatele din Europa. Diarul „Indep. Belge“ publică următoarele date interesante asupra armatelor din Europa: Rusia în timp de pace posedă o armată de 850.000 de ficiori; adecă tot pe 1000 locuitori se vin 9 soldați. Germania posedă 580.000 de ficiori (13 la 1000). Francia 512.000 (14 la 1000). Austro-Ungaria 380.000 (10 la 1000). Anglia 280.000 (6 la 1000). Elveția 131.000 (45 la 1000). Spania 100.000 (6 la 1000). Belgia 31.000 (80 la 1000). Rusia împreună cu Francia au în timp de pace o armată constătătoare din 1.400.000 de ficiori, ér în timp de război una de 9.700.000 de ficiori. Armata triplei alianțe în timp de pace este de 1.192.000 de ficiori, ér în timp de război de 7.700.000 ficiori. Armatele europene toate împreună speséză pe an 2500 de milioane fl.

Literatură.

Au apărut din „Biblioteca pentru toți“ nr. 42—45, conșinând frumoșe poesii „Doruri și amornri“ de Alexandru Deparațianu, partea I și II. Sub nr. 42 și 43 se cuprinde o prețioasă carte intitulată „Elocuența română“ de d-l profesor G. A. d a m e s c u, cunoscut din mai multe scrieri ale d-sale în cauza noastră ardelénă. În această carte se cuprind discursurile mai multor bărbați mari din istoria Românilor și costă 32 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Martie 1896.

Table of exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and bonds.

Se caută

un administrator pentru o moșie situată lângă Predeal în România, care se aibă întinsă cunoștință de agricultură.

A se adresa la

„Brüder Schiel,” fabricanți în Brașov.

Franz Hauptvogel

Magazin de haine bărbătești.

Succesorul A. KROPATSCH,

22 BRAȘOV, 22 Strada Mihăel Weiss.

Recomandă On. Publice depozitul său nou asortat cu

stofe veritabile englezești pentru costume de primăvară și vară, pantaloni, pardisiuri, care le execută după măsură, croială și fasonul cel mai nou, sub garanție.

Prin o încheiere favorabilă cu unul din cei mai renumiți fabricanți din Anglita sunt în stare a lucra cu prețuri de concurență per cassa.

Principiul afacerii mele: „Serviciu solid, de ver mare, prețuri ieftine“.

939. 1—2 Cu deosebită stimă:

FRANZ HAUPTVOGEL.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrise, administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans“.

Cursul pietei Brașov.

Din 19 Martie 1896.

Table of market prices for various goods like flour, oil, and other commodities.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrirerea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbiciose la stomach și pantece, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de gôdină și reumatism și a altor urmări de răcedă. Prețu unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebunțarea dîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de or-ice etate și adulți, asigură «castă apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dînzilor. Prețu sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

C. și P. furnisor al curții imperiale Viena, Tachlauben 9

Comande din provinciă se efectuează dîlnic prin rambursă postală.

La depozite se se cêră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoșii, J. L. & A. Hesshaime, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1895.

Large table of train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Ghiriș-Turda, Copsa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Simeria (Piski)-Hunedóra, Brașov-Zărnești, Mureș-Ludoș-Bistrița, Arad-Timișoara, Sibiu-Cisnădie, and Sighișoara-Odorheiu-săcuesc.

Nota: Ôrele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnăză ôrele de noapte.